

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Vitæ Sanctorum Sacris per singulos anni dies
Meditationibvs illustratæ**

Paderbornæ, 1697

S. Cunegundis. 3. Martii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62968](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62968)

2. Alterum prædestinationis signum est rectus Sacramenti pœnitentiæ usus. Peccare omnium est; at electorum duntaxat rectè pœnitere. Cave diligenter, ne propter pœnitentiæ procrastinationem in peccato moriaris. Noli peccata jam confessione expiata iterum committere

3. Insitum virtutis, & honorum operum studium, pietas in Jesum, vel in Cruce morientem, vel delitescentem in sacro Eucharistiæ Sacramento, cuius Mariæ singularis, signa sunt prædestinationis nostræ. Inquire in te ipsum, vide, utràm hæc omnia signa, aut horum aliqua habeas; ea enim si in te deprehendas, Deo confide, & habe magnam spem tuæ salutis *Vocationis & justificationis vestra aliqua signa mihi videor intueri.* S. Bernard.

S. CUNEGUNDIS.

3. Martii.

Charissimi, obsecro vos tanquam advenas, & peregrinos, abstinere vos à carnalibus desideriis, quæ militant adversus animam.

S. Pet. 1. Ep. c. 2.

NVlla tam in diademate CUNEGUNDIS
gemma, quàm in ipsa CUNEGUNDE
Virginitas splenduit; quæ ut cæli oculos
mirè

mirè recreavit, ita Cacodæmonis usq; adeo
 perstrinxit, ut quando extinguere non po-
 terat, offuscare saltem sinistris apud animū
 HENRICI suspicionibus sit admissus: Sed
 provocavit ad flammās iudices innocentia,
 & innoxius à ferro candenti pes, egregium
 inculpato animo testimonium dixit. Porro
 cum thori castissimi custodem moēs abstu-
 lisset, verita CUNEGUNDIS tantum thesau-
 rum mundo concedere, in Caufungensem,
 quem ipsa struxerat, Parthenonem cum eo
 se abdidit; cuius disciplinam cum Ura ne-
 ptis ejus laxaret, verbis sapius nequidquam
 increpitam, tandem etiam manu objurga-
 vit, & digitorum luculentas notas in gena
 ista reliquit, nulla deinceps arte confusas
 vel deletas. Moritura de cælo Henrico ob-
 viam iit, ad sistendum iudici orbis miracu-
 lum, Imperatores Coniuges, sed Virgines:
 ad tumultum ejus multis vita reddita, qui
 cum CUNEGUNDEM matrem suā salutarent,
 probârunt immeritò Virginitati sterilitatem
 objici; quid? quòd nec ipsa gleba, sub quâ
 Virgo cubat, infœcunda fuit, sæpe in thus
 & fat conversa, persuasura mortalibus, nec
 fragrantiorē esse Castimoniâ virtutem,
 neque felicius ullum germen.

Ex vita apud Greiserum.

MED.

MEDITATIO

De Castitate.

1. **D**ifficile est, in mediis mundi deliciis castè vivere; cave, putes, leviori negotio posse te servare thesaurum puritatis; in omni quippe loco, in omni ætate, diu noctuque præliandum: Ast virtus, quâ sumus Angelis similes, sanè digna est, quæ multis laboribus conservetur: pulcherrimum hoc lilium sudoribus, lachrymis, & etiam si expedit, sanguine, rigandum est, ne marcescat.
2. Quod hominum fragilitati difficillimum videtur, favente celo, fit facillimum; verum quidem est, absque gratia continentem esse neminem; sed ejusmodi gratia petenti, & in ea acquirenda acriter laboranti non negatur. Noli tibi fidere, humilia te ipsum, Dei auxilium flagita; hæc si feceris, Deus dabit gratiam, cujus ope carnem spiritui subjicies. Fuge diligenter vel umbram impuritatis; omnia quippe peccata, quæ puritati contraria sunt, quantumlibet levia videantur, sunt omninò periculosa. **O**mni curâ serva thesaurum castitatis, hic etenim thesaurus continetur in vase fictili, quod facile rumpitur.
3. Ociùs fuge occasiones, in quibus periclitatur castitas. Ubi primùm è vivis excessit S. Henricus, Cunegundis ad Monasterium fugit; in fugâ salus & victoria. Haud multùm credas partis pridem victoriam: vel unicus aspectus deprædabitur animam tuam.

am, Non es Salomone sapientior, nec sanctior Da-
vide, qui victi sunt à stimulo carnis. Ubi primùm
flammæ minùs pudicæ in corde tuo accendentur,
eas protinùs cogitatione flammarum æternarum
restringue. *si flamma luxuriæ in ossibus astuat; proti-
nùs illam memoria æterni ignis extinguat.* Damian.

S. CASIMIRUS.

4 Martii.

*Beati mundo corde, quoniam ipsi
Deum videbunt.* Christus. Matth. 5.

CASIMIRUS Casimiri Regis Poloniae filius
necdum Ephebis egressus, in ipsa jam
adyta Sanctitatis est ingressus. Coronam
Ungariæ quanto alii studio vel ambire vel
rapere solent, tantò ille repellere à capite suo
adlaboravit. Summâ hieme nudis pedibus
noctu templa obibat, purpura non corpus,
sed cilicium tegebat: somnum humi capie-
bat, gnarus, nusquam alibi tam securos
castitatem somnos dormire. His studiis oc-
cupatum morbus invadit. Lamentantur pa-
rentes; illacrymatur aula; adgemiscunt regna.
Circumstant interea lectulum medicorum
turbae, medicinam facilem Nuptias suadent,
concessam ægro voluptatem. Sed noluit ille
vivere,